

[Arbejdsministeren.]

normalt betinget af, at medlemmet har haft mindst 26 ugers arbejde inden for de sidste tre år. Er medlemmet imidlertid afskediget med pension på grund af alder eller svagelighed, bestemmer lovens § 56, stk. 3, at arbejdsperioder før afskedigelsen ikke medregnes til opnåelse af den således krævede arbejdsperiode, medmindre den pågældende har haft arbejde efter pensioneringen i mindst 13 uger inden for en periode af 26 uger.

Baggrunden for denne regel er dels, at der kun bør udbetales dagpenge, når der foreligger sikkerhed for en vis tilknytning til arbejdsmarkedet, dels at der i almindelighed må være en forhåndsformodning for, at dette ikke er tilfældet, når medlemmet er afskediget på grund af alder eller svagelighed. Reglen skulle imidlertid sikre den nødvendige adgang til dagpenge for personer, der, uanset at de hører til de omhandlede grupper, alligevel har bevaret en betragtelig tilknytning til arbejdsmarkedet.

Der er vist almindelig enighed om, at dagpenge i princippet ikke bør komme til udbetaling til personer, som, når de er afskediget på grund af alder eller svagelighed, må formodes ikke længere at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Skulle det imidlertid vise sig, at der forekommer tilfælde, hvor reglerne fører til resultater, som kan forekomme mindre rimelige — og det vil jeg ikke afvise muligheden af — skal jeg gerne tage op til overvejelse, hvorvidt der bør gennemføres en tilpasning af de nævnte regler, eventuelt således at de pågældende medlemmer ikke i første omgang fortaber understøttelsesretten straks ved afskedigelsen, men at de så til gengæld må affinde sig med en afkortning af understøttelsesperioden, altså en drejning over imod de regler, der ifølge lovens § 64 gælder for folke- og enkepensionister samt medlemmer over 67 år.

Sluttelig vil jeg gerne understrege, at de medlemmer, som har mistet forbindelsen med arbejdsmarkedet, og som ikke kan formodes gennem genoptræning eller omskoling atter at komme til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, bør hjælpes på anden måde end gennem arbejdsløshedsdagpenge, således som hr. Simonsen jo også var inde på det. Her melder sig i første række reg-

lerne om førtidspensionering. Disse regler behandles for tiden i socialreformkommissionen, og jeg skal drage omsorg for, at socialreformkommissionen bliver gjort opmærksom på dette problem.

Simonsen: Jeg vil gerne takke arbejdsministeren for det forholdsvis positive svar og gøre opmærksom på, at det viser sig meget klart i praksis i dag, at en række mennesker er kommet i klemme. Vi er enige i grundprincipperne omkring denne sag, men jeg vil alligevel endnu en gang henstille til arbejdsministeren, at det i sommerens løb bliver muligt at finde en anden løsning, indtil vi har førtidspensioneringsmuligheden som en løsning for alle.

Arbejdsministeren (Larue Dahlgaard): Jeg skal gerne spekulere på det i sommerens løb, sådan som det vel også nærmest fremgik af min besvarelse. Man kunne eventuelt også gøre det i det folketingsudvalg, som behandler loven om arbejdsløshedsforsikring og arbejdsformidling. Dette folketingsudvalg fortsætter jo nemlig sit arbejde, så vidt jeg ved.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Niels Eriksen* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Hvorledes vil ministeren forhindre den stigende forurening af strandene?“

Skriftlig begrundelse:

Adskillige af de strande — såvel privat som offentligt ejede — der ifølge naturfredningslovens bestemmelser skulle gøres tilgængelige for offentligheden, er nu blevet taget i anvendelse som lossepladser eller som oplagspladser for jord fra offentligt eller privat byggeri. Desuden foretages af strandgæster og skibe en betydelig forurening.

Samtidig oplyses det i pressen, at man vil indskrænke sig til at henstille til kommunerne at opstille affaldskurve, mens der ikke vil blive pålagt kommunerne egentlig rensningspligt, til trods for at det i betænkningen fra folketingsudvalget vedrørende naturfredningsloven blev nævnt, at det offentlige burde påtage sig rensningen af strandene.